

Trond Braseth
Storhaugveien 50
8150 ØRNES

Saksbehandler, innvalgstelefon
Marius Saunders, 75 53 15 62

Dispensasjon for vedhogst i Østerdalen landskapsvernområde i Bodø og Saltdal kommuner

Vi viser til e-post med søknad fra Trond Braseth datert 20.04.21. Vi viser videre til foreløpig svar datert 06.05.21 angående lang saksbehandlingstid jf. forvaltningsloven § 11 a.

Vedtak

Statsforvalteren i Nordland gir Trond Braseth tillatelse til hogst av ved til bruk på egen hytte i Østerdalen landskapsvernområde. Vedtaket er fattet med hjemmel i naturmangfoldloven § 48. Tillatelsen er gitt med følgende vilkår:

- Det gis tillatelse til hogst av 2 favn bjørkeved i løpet av perioden 01.08.21 – 30.04.2022.
- Det skal kun hugges bjørk.
- Det skal ikke felles trær i perioden mai – juli for å ikke forstyrre hekking.
- Hogsten skal foregå innenfor områder markert i kart i vedlagt hogstplan (Hogstområde Austerdalsvatnet nord eller Storhaugen).
- Hogsten skal foregå ved plukkhogst. Med dette menes det at det tas ut enkelttrær i et større område.
- Det skal stubbes ved bakken.
- Mot myr, bekker (> 1 m bredde), elver og vann skal det settes igjen en urørt kantsone på minst 10 meter.
- Grove, gamle trær (livsløpstrær) skal stå igjen.
- Kvist og annet avfall etter hogst skal ligge igjen spredt i terrenget. Topper kvistes ned. Hogstavfall må imidlertid ikke blokkere stier, bekker og elver.
- Det skal kun hogges ved til bruk på hyttene, trevirke skal ikke tas ut av verneområdet.
- Felte trær og ved fraktes på frossen og snødekket mark.

Dispensasjonen gjelder kun fra verneforskriften. I tillegg må det innhentes aktuelle tillatelser fra kommune og grunneier.

Informasjon om klagerett

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at dette vedtak er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom Statsforvalteren i Nordland.

Søknaden

Trond Braseth søker om tillatelse til å hogge 2 favn bjørkeved til bruk på egen hytte Gnr/Bnr/Fnr 247/1/5 ved Austerdalsvatnet. Hogsttillatelse fra Statskog er vedlagt søknaden.

Lovgrunnlaget

Vedhogst i landskapsvernområdets privateide del er tillatt etter plan godkjent av forvaltningsmyndigheten, jf. verneforskriftens kap. V punkt 4. Vedhogst på statsgrunn omfattes ikke av unntaksbestemmelsene som er listet opp i verneforskriftens kap. V. Tiltaket må derfor vurderes etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48. Denne åpner for dispensasjon fra verneforskrifter dersom tiltaket ikke strider mot vernets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Formålet med vernet er å bevare et interessant og vakkert landskapsområde og våtmarksområde, spesielt av hensyn til de rike myrtypene og et variert planteliv og dyreliv, jf. verneforskriften kap. III. Den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal fange opp uforutsette eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet.

Prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet jf. naturmangfoldloven § 7. Vurderingen skal vise hvordan disse er vektlagt.

Statsforvalterens vurdering

Østerdalen landskapsvernområde har svært varierte naturtyper med en rik vegetasjon og store områder myr. Området omfatter foruten de to større vatna Dversetvatnet og Austerdalsvatnet, små skogstjern, store våtmarksområder med elver og tjern, rike løvskogsområder med høgstaudelie og urørt skog, lavalpine områder og snaufjell. Det er mye bjørk i alle aldere. Bartrær er sjeldne i området. Elvene i området er med på å skape et spesielt og variert landskapsbilde, med fosser fra underjordiske elveløp, strie elvestrekninger og breie stilleflytende strekninger med rolige loner. I tillegg til et unikt landskap med rik vegetasjon er Østerdalen landskapsvernområde et viktig område for mange våtmarksfugler.

Østerdalen landskapsvernområde med plantelivsfredning ble vernet i 1983 som en del av verneplan for myrer i Nordland. Grunnet den rike floraen preget av kalkkrevende arter, frodige høystaudelie og urskogen ble landskapsvernområdet vernet med plantelivsfredning. Plantelivsfredningen på vernetidspunktet skulle sikre arter eller samfunn av planter som er sjeldne eller truet.

Sommeren 2021 ble hogstplanen for Østerdalen landskapsvernområde revidert. Den reviderte hogstplanen ble sendt ut til hytteeierne i landskapsvernområdet 12.07.21 og gjelder for de ti neste årene. I denne planen er det markert områder i kart hvor det kan hugges bjørkeved til bruk på hyttene, uten at dette er i konflikt med verneverdiene. I denne hogstplanen er det satt retningslinjer for hogsten; disse er satt som vilkår for denne tillatelsen. Østerdalen landskapsvernområde hadde en hogstplan fra 1992.

Det er etablert forvaltningspraksis å gi tillatelser til vedhogst på statsgrunn i Østerdalen landskapsvernområde etter retningslinjer fra hogstplanen av 1992. Disse tillatelsene ble gitt med hjemmel i verneforskriftens kap. VIII før naturmangfoldloven av 2009, og med hjemmel i naturmangfoldloven § 48 jf. naturmangfoldloven § 77 etter ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.2009.

Hogsten foregår etter en plan skrevet av forvaltningsmyndigheten, og naturkvalitetene og konsekvensene av plukkhogst er godt kjent, føre-var-prinsippet kommer derfor ikke til anvendelse.

Østerdalen landskapsvernområde er et verneområde med relativt lite aktivitet og få inngrep, og verneområdet fremstår som svært lite påvirket av tiltak som truer verneverdiene. Det er et begrenset antall hytter (17) i verneområdet, og 13 av disse er på statsgrunn. Det er få søknader om vedhogst og få private hytter i landskapsvernområdet, noe som gir lavt omfang av hogst. Omfanget av vedhogst, samt andre tiltak i verneområdet, vil ikke føre til at den samlede belastningen på naturmangfoldet i landskapsvernområdet blir for høy.

Hogstplanen legger føringer for hvordan søknader om vedhogst i Østerdalen landskapsvernområde behandles. I landskapsvernområdet har det vært åpnet for vedhogst på privatgrunn i verneforskriften og det har også vært gitt dispensasjon til hytteeiere på statsgrunn for å sikre likebehandling. Dette skiller seg fra andre landskapsvernområder og dispensasjonen vil ikke skape presedens for andre verneområder.

Med de vilkår som er satt i denne dispensasjonen vil vedhogsten ikke komme i konflikt med vernets formål eller være negativt for verneverdiene. Statsforvalteren gir dermed dispensasjon.

Med hilsen

Mia Marthinus Husdal (e.f.)
underdirektør

Marius Saunders
rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent